

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/77/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010002
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3816010002.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. júla 2016 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci

C. Y.,

nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., S. XX/XX,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2Nt/1/2016 zo dňa 29.3.2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Právoplatným uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza 1Pv 405/15/3307 zo dňa 2.12.2015 bolo podľa § 215 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zastavené trestné stíhanie obvinenej C. Y. pre skutok, že dňa 20.4.2015 okolo 09.45 hod. na Námestí baníkov v Handlovej, okres Prievidza napadla poškodenú N. R., nar. 13.X.XXXX, do ktorej bezdôvodne strčila rukami, poškodená spadla na zem a ležiacu ju obvinená dvakrát kopla do ľavej strany hrudníka, čím jej spôsobila zranenie - pomliaždenie hlavy v záhlavovej oblasti, pomliaždenie driekovo-krížovej chrbtice a zlomeninu piateho rebra vľavo, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 2 až 3 týždne, kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr.zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák., pretože obvinená nebola v čase činu pre nepričetnosť trestne zodpovedná.

Uznesením súdu prvého stupňa bolo na návrh prokurátorky podľa § 73 ods. 1 Tr.zák. rozhodnuté tak, že sa C. Y. ukladá ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote písomne sťažnosť prokurátor. V sťažnosti poukázal na obsah dokazovania na verejnom zasadnutí, pričom podľa jeho názoru výsledky tohto dokazovania svedčia pre potrebu izolovania C. Y. od spoločnosti ústavnou formou psychiatrickej liečby, keďže detenčný ústav v Slovenskej republike neexistuje. Pobyt menovanej na slobode je nebezpečný, kedykoľvek môže agresívne reagovať, pričom na to nemá vôbec vplyv dlhodobé podrobovanie sa liečbe, pretože jej stav sa nijako nemôže zmeniť, resp. zlepšiť. Prokurátor navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť s tým, aby krajský súd sám uložil C. Y. ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Obhajca C. Y. v písomnom vyjadrení k sťažnosti prokurátora tiež poukázal na výsledky dokazovania v konaní o ochrannom liečení. K úvahám prokurátora súvisiacich s potrebou izolácie menovanej pri neexistencii detenčného ústavu uviedol, že nie sú namieste. Z vykonaného dokazovania nevyplýva potreba jej izolácie, pričom ochranné liečenie a detencia sú podstatne rozdielne ochranné opatrenia

s rozdielnymi podmienkami pre ich uloženie a každé z nich má iný účel. Obhajca navrhol sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu prokurátorky na uloženie ochranného opatrenia - ochranného liečenia, mimo hlavného pojednávania, rozhodoval v súlade s ustanovením § 299 ods. 1 Tr.por. na verejnom zasadnutí. Procesné práva C. Y., ktorá je súdom pozbavená spôsobilosti na právne úkony v celom rozsahu, boli v konaní riadne uplatňované opatrovníkom, tak aj obhajcom.

Súd prvého stupňa ďalej správne skúmal splnenie podmienok pre uloženie ochranného liečenia podľa § 73 ods. 1 Tr.zák., pričom zistil, že ide o páchatelku činu inak trestného, ktorá pre nepričetnosť nebola trestne zodpovedná. Zo znaleckého posudku znalcov psychiatrov vyplynula aj druhá podmienka pre uloženie ochranného liečenia, keď uviedli, že pobyt C. Y. na slobode môže byť nebezpečný pre spoločnosť z hľadiska možnosti opätovného spáchania trestného činu podstatne viac, keď sa nebude podrobovať liečbe. Vzhľadom k tomu navrhli znalci liečenie len ambulantnou formou.

Aj keď ochranné liečenie ukladané podľa § 73 Tr.zák. vzhľadom na podmienku nebezpečnosti pobytu na slobode má byť spravidla ukladané v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti, v ustanovení § 74 ods. 1 veta tretia Tr.zák. je súčasne daná možnosť súdu, aby nariadil liečenie ambulantnou formou. Senát krajského súdu sa pritom stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že aj vzhľadom na povahu choroby menovanej, ako aj na liečebné možnosti možno očakávať, že účel ochranného liečenia bude splnený aj bez súčasného obmedzenia osobnej slobody dotknutej osoby.

Senát krajského súdu sa pritom nestotožnil s názorom prokurátora vysloveným v sťažnosti, keď potrebu ústavnej formy ochranného liečenia odôvodňoval nemožnosťou umiestniť menovanú v detenčnom ústave. V prejednávanej veci vôbec nejde o prípad predpokladaný ustanoveniami §§ 81, 82 Tr.zák. - detencia, a to ani z hľadiska podmienok jej uloženia (§ 81 Tr.zák.), tak ani účelu detencie (§ 82 Tr.zák.).

C. Y. sa od troch rokov lieči na svoju duševnú chorobu, pričom ako znalci, tak aj ošetrujúca lekárka popri liečení zvýraznili potrebu menovanej byť pri svojej matke, na ktorú je naviazaná.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.